

SAMENVATTING

Rob Bregman

Columnist Ben Wijffelaars is bezig met de ontdekking van AI, kunstmatige intelligentie. Het programma ChatGPT produceert tekst maar blijkt toch moeite te hebben met cactusnamen.

Theo Heijnsdijk vervolgt zijn artikelenserie over de 'Verkade' handboeken uit de jaren '30. Deze keer is *Echinofossulocactus multicosatus* aan de beurt, een bolcactus uit oost-Mexico. Deze plant werd al in de 19^e eeuw beschreven als *Echinocactus multicosatus*. Tot op de dag van vandaag bestaat er onduidelijkheid over de genusnaam. Het schijnt nu *Echinofossulocactus* te moeten zijn maar we zien ook nog steeds de naam *Stenocactus* opduiken, door Karl Schumann geïntroduceerd. Een andere naam zoals *Brittonrosea*, in 1923 voorgesteld door Spegazzini, is in de vergetelheid geraakt. Ook is men het niet eens over het aantal soorten, dat varieert van 6 (Taylor) tot 22 (Backeberg). *E. multicosatus* is een variabele soort. Het aantal ribben kan oplopen tot 150; de bloemen, die in het begin van de lente verschijnen, kunnen lichtroze of paars zijn. De kweek is gemakkelijk en de planten zijn niet koude-gevoelig.

Bertus Spee brengt deel 128 van zijn serie 'Voor het voetlicht'. Hierin worden *Aloe littoralis*, *Echinocereus brandegeei*, *Monvillea spegazzinii* en *Pyrrhocactus unadeave* afgebeeld en kort beschreven.

Door de enorm gestegen energieprijzen van de laatste tijd loont het steeds meer om succulente planten in een onverwarmde kas te overwinteren. Henk Ruinaard heeft het initiatief genomen om een aantal liefhebbers hun ervaringen op papier te laten zetten. Ruud Tropper is hierbij als eerste aan de beurt. Hij kweekt al meer dan 30 jaar zijn planten in een goed geventileerde, niet geïsoleerde kas op een volkstuin. Zijn planten staan in flugsand (een inert vulkanisch materiaal) en voeding wordt toegediend met een oplossing van 'Albatros Hydro'. Hij begint al in maart met watergeven en houdt daarmee op in september.

In een tweede bijdrage schrijft Theo Heijnsdijk over *Ceropegia bosseri* (syn. *C. adriennae*), een klimplant uit Madagaskar, familie Apocynaceae. De merkwaardige, glanzend donkerbruine stengels doen denken aan de staart van een reptiel. De omhoog staande bloemen zijn 4,5 cm lang, wit met paarse punten.

Peter Knippels doet verslag van zijn bezoek aan enkele plantenshows in Engeland, georganiseerd door de Royal Horticultural Society. Hij bezocht de Chelsea Flower Show en het Hampton Court Palace Garden Festival. Veel aandacht wordt daar besteed aan zaken als biodiversiteit en klimaatverandering, vaak in de vorm van tuinen met fraai gerangschikte succulente planten.

Nadet Somers bespreekt *Kalanchoe pinnata*, ook bekend als *Bryophyllum pinnatum*, een bladsucculent uit de familie Crassulaceae met talrijke kleine, volledige plantjes aan de bladrand die makkelijk afvallen. In Indonesië wordt deze plant 'Sosor bebek' genoemd en is daar een populair geneesmiddel tegen allerlei lichamelijke ongemakken.

Henk de Groot is begonnen met een serie artikelen over Europese landen waar succulente planten zich na introductie door de mens in de natuur wisten te vestigen. Op Gran Canaria zag hij hoe de vruchten van *Opuntia ficus-indica* worden geoogst.

Stan Oome bezocht het Anza-Borrego Desert State Park ten oosten van San Diego in Californië. Hij beschrijft het landschap, met veel verschillende succulenten zoals agaven, ferocactussen, opuntia's, mammillaria's en echinocereussen.

Wolter ten Hoeve maakte weer een samenvatting van de belangrijkste artikelen in enkele buitenlandse tijdschriften over succulente planten.

Tom Twijnstra haalt herinneringen op aan het Duitse echtpaar Jörg en Brigitte Piltz, cactusliefhebbers en -kwekers. Ze verzamelden zaden in de natuur (veldnummer beginnend met 'P') en verkochten die via hun zaadlijst. Onlangs werd bekend dat Jörg Piltz in april is overleden.

R.Bregman@contact.uva.nl